

## POSTANOWIENIE

30 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 30 września 2024 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa D.K.  
przeciwko U. spółce akcyjnej w W.  
o zapłatę,  
na skutek skargi kasacyjnej D.K.  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi  
z 16 listopada 2022 r., I AGa 102/22,

**1) odrzuca skargę kasacyjną;**

**2) zasądza od D.K. na rzecz U. spółki akcyjnej w W. 2700 zł  
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami  
ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia  
doręczenia orzeczenia zobowiązanej do dnia zapłaty.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z 16 listopada 2022 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 27 stycznia 2022 r., w którym oddalono jej powództwo, i nie obciążył powódki kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego w części, tj. co do punktu 1. Następnie wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie jej oddalenie oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 398<sup>4</sup> § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z poznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Spełnienie wymagań z art. 398<sup>4</sup> § 1 k.p.c. wiąże się z koniecznością precyzyjnego określenia przez skarżącego zakresu zaskarżenia i zgodnego z nim zakresu wnioskowanego uchylenia bądź uchylenia i zmiany kwestionowanego orzeczenia sądu drugiej instancji. W sytuacji gdy zakres zaskarżenia i wniosek, o którym mowa w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c., są ze sobą sprzeczne, skarga kasacyjna jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu stosownie do art. 398<sup>6</sup> k.p.c. bez możliwości dokonania przez skarżącego korekty popełnionego błędu (zob. postanowienia SN: z 11 grudnia 2014 r., III CZ 54/14; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16; z 16 kwietnia 2021 r., II CSK 501/20; z 16 kwietnia 2021 r., I CSK 592/20; z 29 października 2021 r., I CSK 83/21; z 24 lutego 2022 r., II CSKP 119/22; z 22 lutego 2023 r., I CSK 6448/22, i z 10 października 2022 r., I CSK 3175/22).

Wskazany przez skarżącą zakres zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji – „w części, tj. co do pkt 1” oraz zakres wniosku o uchylenie wyroku – „w całości” pozostają ze sobą w sprzeczności.

Z tej przyczyny skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 i 3 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1<sup>1</sup>, 3 i 4 oraz art. 99 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(E.M.)

[ms]